

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego, takiego jak ten, o którym mowa w art. 26 ust. 2 i 3 decreto-legge (dekretu z mocą ustawy) nr 91/2014, w brzmieniu nadanym ustawą nr 116/2014, który w znaczący sposób ogranicza lub opóźnia wypłatę zachęt przyznanych już z mocy prawa i określonych na podstawie specjalnych umów zawartych przez producentów energii elektrycznej pochodzącej z konwersji fotowoltaicznej z Gestore dei servizi energetici s.p.a., spółką publiczną odpowiedzialną za to zadanie;

w szczególności, czy taki przepis krajowy jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej: zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadą pewności prawa, zasadą lojalnej współpracy, i zasadą skuteczności; z art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; z dyrektywą 2009/28/WE⁽¹⁾ i przewidzianym tam uregulowaniem systemów wsparcia; z art. 216 ust. 2, TFUE, w szczególności w związku z Traktatem w sprawie Europejskiej Karty Energetycznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj (Rumunia)
w dniu 17 listopada 2020 r. – THappy Education SRL / Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj**

(Sprawa C-612/20)

(2021/C 53/30)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: THappy Education SRL

Druga strona postępowania: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 132 ust. 1 lit. i), art. 133 i art. 134 dyrektywy Rady 2006/112 z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że usługi edukacyjne, takie jak te zawarte w narodowym programie „Școala după școală” [„Szkoła po szkole”], mogą być objęte pojęciem „usług ściśle związanych z kształceniem powszechnym”, jeżeli są one świadczone w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym przez podmiot prywatny w celach handlowych i w przypadku braku umowy o partnerstwie zawartej z placówką edukacyjną?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy uznanie skarżącej za „instytucję, której cele są podobne”, w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady 2006/112 z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej może wynikać z krajowych przepisów ustawowych dotyczących wydania zezwolenia na działalność określoną kodem CAEN 8559 – „Inne formy nauczania (gdzie indziej niesklasyfikowane)” przez Oficiul Național al Registrului Comerțului (krajowy rejestr handlowy) oraz w odniesieniu do okoliczności, że działalność edukacyjna taka jak „Szkoła po szkole”, która ma na celu zapobieganie zjawisku wczesnego i przedwczesnego kończenia nauki, poprawę efektów kształcenia, nadrobienie zaległości w nauce, przyspieszone nauczanie, rozwój osobisty i integrację społeczną, leży w interesie publicznym?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.